

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Ivetou Postulkovou ve věci

žalobce: **D. T.**, narozený dne X, občan X
zdržující se na území republiky na adrese X
zastoupený JUDr. Veronikou Pupalovou, advokátkou
sídlem Májová 606/35, 350 02 Cheb

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu ze dne 9. 1. 2026 žalobci pro nepřijatelnost, evidované pod sp. zn. OAM-17774/DO-2026,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce, občan Ukrajiny, dne 9. 1. 2026 požádal v České republice o dočasnou ochranu podle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace (lex Ukrajina) (dále též „*Lex Ukrajina*“). Žádost žalovaný označil žalobci za nepřijatelnou podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina, protože žalobce nepobýval před dnem 24. 2. 2022 na Ukrajině, ale nacházel se na území České republiky na vízum vydané za účelem zaměstnání, a jednak podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina, protože žalobce figuruje v Platformě pro výměnu informací o žadatelích a držitelích dočasné ochrany mezi členskými státy (*Temporary Protection Platform*)

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

jako držitel dočasné ochrany v Rumunsku. Nepřijatelnost žalovaný vyznačil přímo v tiskopisu žádosti.

2. Žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by soud konstatoval, že zásah žalovaného spočívající v tom, že mu dne 9. 1. 2026 vrátil žádost o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou, byl nezákonný. Zároveň požaduje, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování jeho práv, a přikázal mu, aby obnovil stav před vrácením žádosti.
3. Žalobce v žalobě nesouhlasí se žalovaným, který vyhodnotil jeho žádost o dočasnou ochranu za nepřijatelnou, jelikož nebylo prokázáno, že žalobce je osobou podle § 3 Lex Ukrajina (tedy že nebyl na území Ukrajiny v rozhodný den a byl vysídlen v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil, pozn. soudu) a dále žalobce nesouhlasí, že mu trvá dočasná ochrana v Rumunsku. Žalobce ohledně dočasné ochrany v Rumunsku blíže uvedl, že mu byla udělena dne 11. 7. 2024, ačkoli přes Rumunsko toliko tranzitně projížděl do ČR a platila mu do 31. 3. 2026, avšak svůj pobyt v Rumunsku dříve zrušil, o tom dostal vyrozumění dne 16. 10. 2024. Na Ukrajinu se nemůže vrátit, rozhodl se žít v ČR s příbuznými a přáteli, proto zde podal žádost o dočasnou ochranu. Žalobce poukázal na četnou judikaturu.
4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ji navrhl jako nedůvodnou zamítnout. Uvedl, že žádost žalobce je nepřijatelná z důvodů podle § 5 odst. 1 písm. b), f) Lex Ukrajina.
5. Žalovaný k důvodu podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina uvedl, že žalobce ke dni 24. 2. 2022 se nenacházel na území Ukrajiny, nýbrž pobýval na území České republiky, což žalobce nespornuje, uvedl to i ve své žádosti o poskytnutí dočasné ochrany. Žalobce byl totiž v té době držitelem platného víza vydaného Českou republikou za účelem zaměstnání č. 010596812 s platností od 26. 1. 2022 do 22. 4. 2022, s dobou pobytu 87 dnů, počet vstupů „MULT“. Podle vstupních a výstupních razítek zaznamenaných v cestovním dokladu žalobce, že zřejmě, že žalobce přicestoval do schengenského prostoru dne 29. 1. 2022 a vycestoval z něj dne 23. 12. 2022. Žalobce opustil Ukrajinu nikoli v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu, ale již dříve z jiných důvodů.
6. Žalovaný k důvodu podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina uvedl, že žalobce figuruje v Platformě pro výměnu informací o žadatelích a držitelích dočasné ochrany mezi členskými státy (*Temporary Protection Platform*) jako držitel dočasné ochrany v Rumunsku. Dočasnou ochranu, resp. povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany v jiném členském státě, žalobce již získal. Dále žalovaný konstatoval, že podle § 3 odst. 3 zák. č. 65/2022 Sb. zaslal dne 25. 8. 2025 Evropské komisi oznámení o riziku vyčerpání kapacit pro zvládání následků plynoucích z hromadného přílivu vysídlených osob a potřebě přijetí opatření k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a konstatované zveřejnil na svých internetových stránkách. Dále žalovaný zmínil přijetí recitálů pro oblast druhotných pohybů.
7. Žalobce na písemné vyjádření žalovaného k žalobě nereagoval.
8. Městský soud v Praze v souladu s § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), přezkoumal popsany skutkový děj. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalovaný výslovně souhlasil a žalobce nevyjádřil nesouhlas rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), souhlasil tudíž konkludentně. Podkladem pro rozhodnutí soudu je primárně tiskopis žádosti o dočasnou ochranu, který žalobce u žalovaného podal, a který mu žalovaný vrátil. Obsah tohoto

dokumentu je oběma účastníkům řízení z povahy věci dobře znám, nespoujijí jej a posouzení důvodnosti žaloby záleží na zodpovězení právní otázky.

9. Soud konstatuje, že žaloba je přípustná. Vyplývá to ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 3. 4. 2025 č. j. 1 Azs 174/2024-42 i rozsudku Soudního dvora Evropské unie (dále též „SDEU“) ze dne 27. 2. 2025 C-753/23, ve věci *Krasiliva*.
10. Soud připomíná, že řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu soudu předkládá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadený postup za nezákonný. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, přebíral by roli advokáta jedné ze stran (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78, a přímo ve vztahu k žalobě na ochranu před nezákonným zásahem pak rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2024 č. j. 1 Ads 161/2024-59, bod 38).
11. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byly zaměřeny přímo proti němu nebo v jejich důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (viz rozsudek NSS z 17. 3. 2008 č. j. 2 Aps 1/2005-65).
12. K důvodu podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina soud konstatuje, že žalobce v žalobě letmo zpochybnil odmítnutí jeho žádosti o dočasnou ochranu podle tohoto důvodu [§ 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina], jeho námitky zůstaly v obecné rovině. Podle soudu žalobce k tomuto důvodu dostatečně nevzal v potaz, že žalovaný jeho žádost zamítl proto, že žalobce v cestovním pase č. FU107283 platným ode dne 11. 2. 2019 do dne 11. 2. 2029 má Českou republikou vylepený vízový štítek, podle kterého byl v rozhodné době držitelem platného krátkodobého víza vydaného za účelem zaměstnání č. 010596812 s platností ode dne 26. 1. 2022 do dne 22. 4. 2022, s dobou pobytu 87 dnů a se vstupy „MULT“, a toto vízum i realizoval, jelikož mu odpovídají vstupní i výstupní razítka v pasu, podle kterých žalobce přicestoval do schengenského prostoru dne 29. 1. 2022 a vycestoval z něj až dne 23. 12. 2022.
13. Soud žalobci uvedené vyjádření žalovaného zaslal, žalobce na něj nikterak nereagoval. S ohledem na uvedené soud proto v míře obecnosti odpovídající argumentaci žalobce přezkoumal zákonnost důvodu podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina, pro který žalovaný přijetí jeho žádosti odepřel a tuto mu pro nepřijatelnost vrátil.
14. Podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina je žádost nepřijatelná, jestliže je podána cizincem, který není uveden v § 3 Lex Ukrajina. V § 3 Lex Ukrajina jsou vymezeny osoby, na něž se zákon Lex Ukrajina vztahuje. Podle § 3 odst. 1 Lex Ukrajina uděluje žalovaný dočasnou ochranu cizincům, na které se povinně vztahuje prováděcí rozhodnutí Rady 2022/382¹.

¹ Rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana, kterými je Česká republika vázána

15. V prováděcím rozhodnutí Rady 2022/382, jež aktivovalo stav hromadného přílivu osob, jak jej předpokládá směrnice o dočasné ochraně², jsou takové osoby vymezeny zejména jako ukrajinští státní příslušníci pobývající na Ukrajině před 24. únorem 2022, kteří byli z Ukrajiny vysídleni dne 24. 2. 2022 nebo po tomto datu v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil [čl. 2 odst. 1 písm. a)].
16. Pro přiznání postavení osoby oprávněné podle § 3 Lex Ukrajina je tak zapotřebí kumulativního splnění podmínky (i) pobytu na Ukrajině před 24. 2. 2022 a (ii) vysídlení z Ukrajiny dne 24. 2. 2022 nebo po tomto datu v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil.
17. Žalovaný měl za to, že žalobce nesplnil již první podmínku, a to podmínku existence pobytu na Ukrajině přede dnem 24. 2. 2022. Žalobce přitom sám v žádosti o dočasnou ochranu uvedl, že k tomuto dni pobýval na území „ČR“, tedy mimo území Ukrajiny. Současně žalobce v žalobě uvedl, že tranzitně projížděl do ČR. Jinými slovy, okolnost pobytu v rozhodný den v ČR ani žalobce nespornuje.
18. Ze skutečnosti, že žalobce disponoval platným vízem v jiné zemi, v daném případě v ČR, jistě nelze mechanicky dovodit nepřijatelnost žádosti. Žadatel o dočasnou ochranu by ovšem měl na Ukrajině přede dnem 24. 2. 2022 dlouhodobě pobývat, tzn. žít tam, mít tam bydliště i těžiště svých zájmů (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze z 17. 8. 2023 č. j. 18 A 54/2023-32). Soud má za to, že žalobce v žalobě nepředložil žádné konkrétní argumenty brojící proti závěru žalovaného o neexistenci splnění podmínky „*pobývání na území Ukrajiny*“ přede dnem 24. 2. 2022. V souladu s dispoziční zásadou je přitom na žalobci, který by měl uvádět alespoň minimální tvrzení o těžišti jeho životních zájmů.
19. Pro úplnost k této otázce soud nemůže nezmínit, že cestovní pas žalobce kromě zmiňovaného víza uděleného Českou republikou obsahuje i další víza: Polsko udělilo žalobci vízum na 180 dnů ode dne 16. 8. 2019 do dne 9. 5. 2020, Česká republika udělila žalobci vízum ode dne 14. 3. 2020 do dne 6. 6. 2020, dále Česká republika udělila žalobci další vízum ode dne 30. 7. 2020 do dne 27. 10. 2020, a dále Česká republika udělila žalobci již zmiňované vízum ode dne 26. 1. 2022 do dne 22. 4. 2022, či dále Česká republika udělila žalobci vízum dne 26. 4. 2022 do dne 31. 3. 2023 (bylo zneplatněno).
20. Z uvedeného vyplývá, že žalobce na Ukrajině před rozhodným datem dlouhodobě nepobýval, ani nebyl z ní vysídlen v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil.
21. Žalobce měl tudíž nejpozději v návaznosti na písemné vyjádření žalovaného, které mu soud zaslal, doložit svá tvrzení ohledně těžiště zájmů k rozhodnému datu 24. 2. 2022, neboť podle jeho cestovního pasu vyplývá, že v schengenském prostoru žalobce pobýval od ledna 2022 do prosince 2022 (blíže viz shora). Pokud žalobce zůstal nečinným k argumentaci žalovaného, pak není úlohou soudu za něj nyní domýšlet důvody, pro které měl žalovaný tehdy přijmout jeho žádost o dočasnou ochranu z uvedeného důvodu.
22. Postup žalovaného při odmítnutí přijetí žádosti o udělení dočasné ochrany z důvodu podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina soud na základě shora uvedeného neshledal nezákonným. Judikatura, na kterou žalobce poukázal, není k uvedenému důvodu příhodná.

² Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími

23. K důvodu podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina soud uvádí, že jelikož v daném případě již neshledal nezákonnost ve vztahu k prvnímu žalobnímu tvrzení ohledně důvodu tvrzenému podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina, nepovažoval soud za nutné se již zabývat druhým žalobním tvrzením ohledně zákonnosti či nezákonnosti důvodu podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina. Je tomu tak proto, že i kdyby soud v uvedeném důvodu dovodil opak, tedy shledal nezákonný zásah, pak na věci žalobce ohledně přijatelnosti jeho žádosti o dočasnou ochranu by takové zjištění nic nezměnilo, a rovněž i proto, že žalobce petitum požadoval vyslovení nezákonnosti zásahu, spočívající ve vrácení mu nepřijatelné žádosti o poskytnutí dočasné ochrany dne 9. 1. 2026, jako jednoho celku.
24. Postup žalovaného při odmítnutí přijetí žádosti žalobce o udělení dočasné ochrany [podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina] tak soud neshledal nezákonným.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve sporu nebyl úspěšným.
26. Pro úplnost soud ohledně náhrady nákladů řízení dodává, že pokud by se meritorně zabýval důvodem podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina a shledal by jej důvodným, mohl by soud žalobci, resp. jeho zástupkyni, přiznat z důvodu 50% úspěšnosti náhradu nákladů řízení v uvedeném rozsahu. Ale i kdyby se tomu tak stalo, pak v daném případě by soud takto nepostupoval a náhradu nákladů řízení by nepřiznal, aplikoval by totiž okolnosti zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s. Bylo by tomu tak proto, že zástupkyně žalobce námitky obdobné jako v dané věci soudu uplatňuje v desítkách jiných žalob osob Ukrajinců podaných u Městského soudu v Praze, zejm. v r. 2025 a v r. 2026, v nichž byl žalovaným aplikován právě zmiňovaný „rozhodovací“ důvod, neboť podle interního evidenčního systému Městského soudu v Praze (Lotus) v něm má shora jmenovaná zástupkyně uvedeno, že podala více než 190 žalob (ke dni rozhodnutí soudu), v nichž Ukrajince zastupuje. Takovéto úkony právní služby by tedy nepředstavovaly beze zbytku účelně uplatněný náklad řízení. Byla-li by zástupkyně úspěšná v důvodech podle § 5 odst. 1 písm. f) Lex Ukrajina a současně již nebyla úspěšná v důvodech podle § 5 odst. 1 písm. b) Lex Ukrajina soud by jí jinak přiznal pouze polovinu z jí účtované částky. Avšak s ohledem na zmíněné okolnosti zvláštního zřetele hodné soud by jí náhradu nákladů daného řízení proto nepřiznal, jako se tomu již stalo v některých předchozích řízeních (např. sp. zn. 3 A 153/2025).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 19. březen 2026

Mgr. Iveta Postulková v. r.
samosoudkyně